

Arrest

nr. 53 065 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BEERNAERT loco advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Geru in Bukuru district (Plateau State). U bent een etnische Berom en een christen van de pinksterbeweging. U woonde op de markt van Bukuru bij de wasserij waar u werkte. U ging ongeveer maandelijks naar de Assemblies of God kerk, een pinksterkerk, in Geru. Op uitnodiging van vrienden ging u soms ook naar de ECWA (Evangelical Christian World Association) kerk, die eveneens in Geru gelegen is. Op een zondag begin januari 2010 woonde u een dienst bij in de ECWA kerk, toen u buiten luide geluiden hoorde. U ging met de andere kerkgangers naar buiten en zag meer dan vijftig moslim jongeren gewapend met machetes en wapens. De jongeren kwamen op jullie af en gooiden met voorwerpen en machetes, waarop u samen met de anderen begon te rennen. Op een gegeven moment werd u samen met andere

vluchtende mensen tegengehouden door een groep soldaten op een vrachtwagen. De soldaten vroegen of jullie wapens hadden en om u te identificeren stak u uw bijbel in de lucht en zei u dat jullie christenen waren. Daarop werd u gearresteerd en per vrachtwagen naar een leegstaande opslagplaats gebracht, samen met andere mensen die deelnamen aan het conflict of ervoor op de vlucht waren. U was de enige van de ECWA kerk die in de opslagplaats zat. De volgende dag werd u door de soldaten op een vrachtwagen geladen, samen met andere mensen uit de opslagplaats. Zonder uitleg te geven brachten de soldaten jullie naar een grote vrachtboot, waar jullie aan boord moesten gaan. Na enkele dagen in de haven te liggen voer de boot af. U verbleef dagenlang op het schip, tot u op 7 februari 2010 in de haven van Antwerpen aankwam. Op 9 februari 2010 vroeg u in België asiel aan. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan u niet aannemelijk maken in persoon betrokken te zijn geweest bij het gewelddadig conflict tussen moslimjongeren en christenen, dat plaatsvond in Geru in januari 2010.

U beweerde dat u tijdens het bijwonen van een ECWA kerkdienst in het dorp Geru aangevallen werd door een groep gewapende moslimjongeren en voor hen op de vlucht sloeg (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 27 juli 2010, hierna CGVS, pp. 4-5).

U was echter niet in staat om aan te geven waar in Geru de ECWA kerk – waar u meerdere kerkdiensten bijwoonde (CGVS, p. 5) en waar ook de vervolgingsfeiten zich afspeelden – zich bevindt (CGVS p. 3 en p.10). U kon geen enkel gebouw, wijk of plaats in de buurt noemen, totdat u – nadat de vraag u verschillende keren was gesteld – zei dat het in de Agwandoli buurt ligt (CGVS, p. 3 en p. 10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u voordien aangaf dat uw eigen kerk – de Assemblies of God kerk – zich in deze buurt bevindt en u op dat moment zei dat de ECWA kerk in een u onbekende buurt van Geru lag (CGVS, p. 3). Uw verklaring dat de ECWA kerk in de Agwandoli buurt ligt is overigens nog altijd een weinig precieze plaatsaanduiding.

U verklaarde voorts dat de priester van ECWA kerk in Geru (S.R.) heette (CGVS, p. 3). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is (R.) echter de priester van de ECWA kerk genaamd Jos Jarawa, die ook werd aangevallen tijdens het religieuze geweld in januari 2010, maar die evenwel gelegen is achter de St. Michaels Catholic church in het noorden van Jos (zie landeninformatie). Deze informatie is bijgevolg in strijd met uw verklaring dat de ECWA kerk die u frequenteerde, in Geru is gelegen, een dorp dat volgens uw verklaringen buiten de stad Bukuru, ten zuiden van Jos, ligt (CGVS, p. 2). Daarbij kan nog opgemerkt worden dat ECWA staat voor Evangelical Church of West Africa (zie landeninformatie) en niet, zoals u beweerde, voor Evangelical Christian World Association (CGVS, p. 3).

Voor iemand die opgegroeid is in Geru en er nadien naar de kerk bleef gaan (CGVS, pp. 2-3), is het bovendien verwonderlijk dat u niet in staat bent de dorpen te noemen die u passeerde om van uw woonplaats, Bukuru markt, naar Geru te gaan (CGVS, p. 10). Ook wanneer u gevraagd werd de weg van uw ouderlijk huis naar de ECWA kerk uit te leggen – nochtans het traject dat u die morgen aflegde (CGVS, p. 9) – kon u enkel een vage en onduidelijke beschrijving geven (CGVS, p. 10). Tenslotte geeft u als antwoord op de vraag naar dorpen in de buurt van Geru ondermeer de plaatsnamen Riyom, Panshkin en Barkin Ladi op, wat in werkelijkheid geen dorpen maar Local Government Areas (LGA) zijn. U specificeert bovendien dat dit allen plaatsen binnen de LGA van Bukuru zijn (CGVS, p. 10), wat niet kan aangezien Bukuru is geen LGA is maar een stad in de LGA Jos North (zie landeninformatie).

Het feit dat uw kennis van de locatie van de door u aangehaalde feiten dermate beperkt is ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij deze feiten.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over de gebeurtenissen die dag zeer vaag. Zo kan u zich niet herinneren wat de aanleiding of de exacte datum was van de feiten in Geru (CGVS, p. 4 en p. 7) en of er voordien al problemen waren (CGVS, p. 7). Dit is vreemd aangezien er op 17 januari 2010, twee dagen voor het conflict zich verspreidde naar ondermeer Bukuru, al zeer ernstige incidenten waren in het naburige Jos, waarover uitvoerig werd bericht in de binnenlandse pers, en er bovendien om die reden een uitgaansverbod werd ingesteld en afgekondigd in Bukuru, waar u woonde (zie landeninformatie).

U weet evenmin of er kerkgangers werden aangevallen door de moslims en of er gewonden of doden vielen tijdens het gebeuren (CGVS, p. 7), noch wat er met de ECWA kerk gebeurde. Het CGVS beschikt namelijk over informatie dat het dodental tijdens de incidenten hoog opliep en de ECWA kerk in Bukuru één van de kerken was die tijdens de crisis in januari in brand werden gestoken (zie

landeninformatie). Het is zeer bevreemdend dat u niet over meer informatie beschikt hierover, aangezien u beweerde zelf bij deze feiten aanwezig te zijn geweest. Bovendien hebt u nadien geruime tijd doorgebracht met andere betrokkenen, met name de soldaten en de andere mensen die in de opslagplaats en de boot zaten, en hebt u ook in België met de leden van uw kerk over de problemen in uw regio gediscussieerd, wat u de kans gaf om u hierover verder in te lichten.

Al deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij het religieuze geweld in Geru grondig aan.

Voorts dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ernstig wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden in uw verklaringen.

Zo verklaarde u aanvankelijk op het Commissariaat-generaal dat u niet wist waarom de anderen mensen naar de opslagplaats gebracht werden en of zij ook problemen hadden gehad (CGVS, p. 8). Later zegt u evenwel dat deze mensen ook wegluchtten en dat ze u vertelden dat ze werden aangevallen door de jeugd en de moslims (CGVS, p. 8). Bovendien kan men verwachten dat u gezien uw dagenlange boottocht in het gezelschap van deze mensen (CGVS, p. 8), een duidelijker beeld zou hebben van wat hen was overkomen.

Verder dient te worden opgemerkt dat er ook met betrekking tot uw vertrek uit Nigeria een ernstige incoherentie is in uw verklaringen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde u dat de soldaten die u hadden opgepakt nadien de personen die dit wensten hielpen het land per boot te ontvluchten (zie vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 22 februari 2010, punt 3.5, p.2), waaruit blijkt dat u op de hoogte was van het vertrek uit Nigeria. Op het Commissariaat-generaal stelde u echter dat er u op geen enkel moment door de soldaten of anderen werd verteld waar jullie per vrachtwagen naartoe werden gebracht en waarheen de boot waarin jullie dienden plaats te nemen jullie zou brengen (CGVS, p. 8).

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat – zelfs al zou nog aangenomen kunnen worden dat u een christen bent uit Geru (Bukuru district), hetgeen in het licht van het voorgaande kan worden betwist - u onvoldoende elementen aanhaalt waaruit blijkt dat u niet op bescherming binnen Nigeria zou kunnen rekenen, door u elders in het land te vestigen.

Immers, u vreest het religieuze geweld in Bukuru en Jos en verklaart dat daardoor uw leven in gevaar is. Dit conflict is echter plaatselijk van aard. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich, als christen, niet elders in (het zuiden van) Nigeria, waar christenen in de meerderheid zijn en dergelijke zware rellen veel minder voorkomen, zou kunnen vestigen (zie landeninformatie). Bovendien stelde u nooit problemen te hebben gekend met de Nigeriaanse autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.6).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde geen enkel document voor om uw identiteit, uw reisweg of uw asielrelaas te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat hij nooit gespecificeerd heeft dat S.R. een priester was van de ECWA kerk in Geru dan wel Jos.

Verzoeker stelt dat hij op het moment van de gebeurtenissen in een onzekere, labiele situatie verkeerde en hij daarom vage verklaringen aflegde.

Verzoeker beweert dat de vaststelling dat hij over onvoldoende informatie beschikte betreffende de aanvallen door de moslimjongeren op de kerk te verklaren is door het feit dat hij onmiddellijk op de vlucht is geslagen en niet meer naar Geru teruggekeerd is.

Verzoeker werpt op dat hij duidelijk heeft gemeld dat hij de enige was die bij de aanval aanwezig was. De andere personen die verbleven in de opslagplaats waar hij nadien naartoe werd gebracht hadden de gebeurtenissen niet meegemaakt.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing nalaat te motiveren waarom de aangehaalde feiten ertoe leiden dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn verklaringen.

Verzoeker tracht de talrijke tegenstrijdigheden in zijn relaas te verklaren door te verwijzen naar het tijdsverloop tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze bij het Commissariaat-generaal. Hij meent dat verklaringen betreffende het feit dat hij al dan niet op de hoogte was dat hij per schip het land verliet niet tegenstrijdigheid zijn vermits hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook niet wist te vertellen waar de boot naartoe ging.

Verzoeker brengt bij het verzoekschrift een 'affadavit' bij inzake zijn identiteit.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Inzake de bijgebrachte 'affadavit' wordt door de Raad vastgesteld dat (i) verzoeker officiële verklaringen aflegt omtrent zijn identiteit terwijl dit document werd opgesteld in Nigeria op 17 september 2010, hetzij op een dag dat verzoeker reeds geruime tijd in België verblijft (ii) het een kopie betreft waaraan, gelet op de manipuleerbaarheid, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht.

Uit de context van het gehoor van verzoeker blijkt dat hij ondervraagd werd over de ECWA kerk in zijn buurt Geru en hij daarbij S. R. vermeldde als priester van deze kerk (administratief dossier, stuk 3, p.3). De opwerping van verzoeker in het verzoekschrift versterkt de in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheid van zijn verklaringen. Verzoeker weerlegt de terechte vaststelling niet inzake de betekenis van 'ECWA'.

Aan verzoeker zijn op het Commissariaat-generaal een aantal kennisvragen voorgelegd die concrete en evidente feitelijkheden betreffen inzake zijn directe leefomgeving. Ook een gestrest persoon met een matige intelligentie had dergelijke vragen correct moeten kunnen beantwoorden zo hij is wie hij beweert te zijn. Verzoekers onwetendheden impliceren de ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

De bestreden beslissing heeft immers terecht gesteld dat verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen die dag vaag zijn aangezien (i) hij zich niet kan herinneren wat de aanleiding of de exacte datum was van de feiten in Geru en of er voordien al problemen waren, wat niet aannemelijk is aangezien er op 17 januari 2010, twee dagen voor het conflict zich verspreidde naar ondermeer Bukuru,

al zeer ernstige incidenten waren in het naburige Jos, waarover uitvoerig werd bericht in de binnenlandse pers, en er bovendien om die reden een uitgaansverbod werd ingesteld en afgekondigd in Bukuru, waar verzoeker woonde (ii) hij evenmin weet of er kerkgangers werden aangevallen door de moslims en of er gewonden of doden vielen tijdens het gebeuren, noch wat er met de ECWA kerk gebeurde terwijl uit de toegevoegde landeninformatie blijkt dat het dodental tijdens de incidenten hoog opliep en de ECWA kerk in Bukuru één van de kerken was die tijdens de crisis in januari in brand werden gestoken. Het is dan ook zeer bevreemdend dat verzoeker niet over meer informatie beschikt aangezien hij beweerde zelf bij deze feiten aanwezig te zijn geweest. Bovendien heeft hij volgens zijn beweringen nadien geruime tijd doorgebracht met andere betrokkenen, met name de soldaten en de andere mensen die in de opslagplaats en de boot zaten, en kon hij zich in België inlichten over de feiten die aanleiding gaven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Hier kan tevens opgemerkt worden dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij niet wist waarom de andere mensen naar de opslagplaats gebracht werden en of zij ook problemen hadden gehad (*ibid.*, p. 8) terwijl hij even later zegt dat deze mensen ook wegvluchtten en dat ze hem vertelden dat ze werden aangevallen door de jeugd en de moslims (*ibid.*). Bovendien kan men verwachten dat verzoeker gezien zijn dagenlange boottocht in het gezelschap van deze mensen, een duidelijker beeld zou hebben van wat hen was overkomen.

Verzoekers verklaringen over de omstandigheden inzake de reden waarom hij op een boot was, van waar de boot vertrok, hoe ver de zee is van Guru, hoe lang hij op de boot vertoefde (*ibid.*) zijn dermate vaag dat geen geloof kan gehecht worden aan zijn voorgehouden reisroute, hetgeen zijn geloofwaardigheid verder ondermijnt.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker beweert dat hij wel degelijk kan bewijzen uit Geru afkomstig te zijn en stelt "*dat het nogal rumoerig is in die streek*" zodat de bestreden beslissing niet motiveert waarom geen subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

3.2. Inzake de bijgebrachte 'affadavit' die zijn herkomst zou aantonen, dient verwezen te worden naar het sub 2.1. gestelde.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en herkomst (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen argument *in concreto* aan waaruit zou blijken dat verweerder vooringenomen was zodat dit een gratuite bewering betreft.

4. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS